

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XLIX. S. Simplicius. Anno Christi 467. Leonis 12. Anthemii 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

nodus. S. Augustinus epist. 213. aliàs 110.
*Adhuc in corpore posito beata memoria
 Patre & Episcopo meo sene Valerio, Epi-
 scopus ordinatus sum, & sedi cum illo,
 quod Concilio Niceno prohibitum esse, ne-
 sciebam, nec ipse sciebat.*

(5) Gelafius I. epist. 13. apud Labbeum
 tom. 4. Conc. pag. 1208. *Papa Hilarus
 Anthemium Imperatorem, cum Philo-
 theus Macedonianus ejus familiaritate
 suffultus diversarum conciliabula nova
 sectarum in Urbem vellet inducere, apud
 beatum Petrum Apostolum palam, ne id
 fieret, clarâ voce constrinxit, in tantum,
 ut non ea facienda cum interpositione sa-
 cramenti idem promitteret Imperator:
 sancta memoria nihilo minùs Papa Sim-
 plicius, & post eum sancta memoria Pa-
 pa Felix non solum Basiliscum tyrannum,
 sed etiam Imperatorem Zenonem pro iis-
 dem ipsis excessibus auctoritate liberâ sæ-
 pius increpasse noscuntur.*

XLIX.

S. SIMPLICIUS.

ANNO CHRISTI 467.

LEONIS 12. ANTHEMII 1.

SIMPLICIUS Castini filius Tibur-Bar. an.
 tinus anno 467. XII. Kal. Octobr. 467. 9.

Sandini Vitæ Pontif.

O

Hi. 11. 12.

Pag. §.3. Hilario sufficitur. Quod ubi Constantinopolim nunciatum est, statim Leo Imperator ab eo impetrare tentavit, ut rata haberet privilegia ab Episcopis Synodi Chalcedonensis concessa Ecclesiæ Constantinopolitanæ. Verùm decessorum suorum Hilari atque Leonis exemplo constanter obfistens, omnem ejus rei spem in irritum redigit. Constantiâ eâdem stetit adversus Imperatorem Zenonem Leonis successorem, quod hortatu ac persuasione Acacii Episcopi Constantinopolitani, impensè faventis sectæ Eutychianorum, Petrum Moggum seu Mongum restituisset Episcopatus Alexandrino, & Petrum Cnaphæum seu Fullonem Antiocheno. (1) Nec interim alia Ecclesiæ negotia omisit. Nam oblationes Fidelium quatuor in partes ita dividi voluit, ut pars una esset Episcopi, altera Cleri, duæ in Ecclesiæ fabricam, peregrinos ac puperes erogarentur. (2) Ordinis Sacramentum mense Decembri conferri solitum, mense Februario administravit. (3) Cùm annum decimum regnaret, Romani in Occidente Imperii occasum conspexit.

Bar. an.

482.

§. 21.

Bar. an.

483. §.

4. 15.

Pag. §.

1. 2.

xii. (4) Ipse occidit anno 483. Kal. Martii, quinto decimo post anno, mense quinto & die octavo, quàm Pontifex creatus erat. (5)

ANNOTATIONES.

(1) Theodorus Lector, editus à Valesio cum Historia Theodoretæ, lib. 2. pag. 566. narrat, *Petrum Fullonem instituisse, ut sacrum Chrisma in Ecclesia coram omni populo consecraretur, utque invocatio super aquas die Festo Theophaniorum fieret sub vesperam, cum antea fieret nocte mediâ. Item ut in omni precatatione nomen Deiparæ proferretur. Denique ut in singulis Collectis (Missæ sacrificiis) Symbolum recitaretur.*

(2) Epistola 3. ad Florentinum, Equitium, & Severum Episcopos, apud Lab. tom. 4. Conc. pag. 1069.

Id ipsum decrevit Gelasius I. epist. 9. cap. 27. Gregorius Magnus lib. 5. epist. 44. aliàs 42. aliique Pontifices summi, & Concilia, ut legere licet apud Joannem Launojum in libro de cura Ecclesiæ pro miseris & pauperibus, & apud Thomassinum de vet. & nova Ecclesiæ disciplina, part. 3. lib. 2. cap. 13. 14.

(3) Amalarius lib. 2. De Eccles. Officiis cap. 1. tom. 14. Bibl. Patrum pag. 968.

Primi Apostolici semper in Decembrè
 O 2 *mensè,*

monse, in quo Nativitas Domini nostri Jesu Christi celebratur, consecrationes ministrabant usque ad Simplicium, qui fuit à Beato Petro quadragesimus nonus. Ipse primus sacravit in Februario. Ex Pontificibus, qui usque ad exitum Sæc. IX. Ordinis Sacramentum administrârunt, unus Leo II. mensè Majo, five, italiis est visum, Junio administravit, & semel mensè Septembri Gregorius Magnus. Alii post Simplicium omnes vel Decembri, vel hebdomadâ Quadragesimæ primâ, vel *medianâ*, quæ proximè sequitur Dominicam quartam Quadragesimæ: nulli Sabbato ante Pascha. Hæc ferè Joannes Mabillonius cap. 16. Comment. in Ordinem Romanum pag. 103. & cap. 19. pag. 126.

(4) Romanum Imperium cœptum ab Augusto desiit in Augustulum. Hunc enim anno 476. Odoacer Rex Herulorum, per factionem Julii Nepotis evocatus ex Scandinavia, descendens in Italiam spoliatum Imperio relegavit Lucullanum Campaniæ oppidum, & Italiæ Regnum instituit. Itaque eodem tempore regnabat in Oriente Zeno Imperator Eutychianus, in Occidente Odoacer, in Italia Arianus, in Gallia Burgundiones, & Gothi Ariani, & Franci Gentiles: Gothi & Suevi in Hispania Ariani, in Britannia Angli Ethnici; & in Africa Vandali Ariani. Hinc conditionem rei Christianæ, & statum existimare quis potest.

(5) In Actis Concilii Romani anni 502. sub Symmacho celebrari, tum apud Baronium

nium ad an. 483. §. 11. tum apud Labbeum tom. 4. Conc. pag. 1334. legitur Basilius Præfectus Prætorio, Vicarius Odoacris Regis Herulorum & Italiae dixisse: *Quantum studii nostri & religionis interfit, ut in Episcopatus electione concordia principaliter servetur Ecclesie, ne per occasionem seditionis status civitatis vocetur in dubium, tamen admonitione beatissimi viri Papæ nostri Simplicii, quam ante oculos semper habere debemus, hoc nobis (meministis) sub obtestatione fuisse mandatum, ut propter illum strepitum, & venerabilis Ecclesie detrimentum, si eum de hac luce transire conigerit, non sine nostra consultatione cujuslibet celebraretur electio.* Baronius: *Vides, quibus artibus seculares potestates immiscere se conata sint in electione Romani Pontificis. Potuit forte rogasse eum Simplicius Papa, ut ad comprimendas turbas, dissidiaque vitanda præstò esset futura electioni successoris Pontificis, non autem ut absque ejus consultatione electio haud fieret.* Vide Thomassinum de vet. & nova Ecclesie disciplina part. 2. lib. 2.

cap. 16. §. 2.

L.

S. FELIX III.

ANNO CHRISTI 483.
ZENONIS IMP. IO. ODOACRIS
REGIS 8.

Bar. an. 483. §. 16. 19. Pag. §. 3. **F**ELIX III. Romanus, Patre Felice Presbytero natus, S. Gregorii Magni atavus, anno 483. VIII. Idus Martias summum Pontificatum accepit. (1) Quo initio Zenonis *Henoticum* rejecit, ac totis viribus incubuit, ut aberrantem Imperatorem in viam revocaret. (2) Removit à munere Episcopali, & à piorum societate Vitalem Troëntinum, & Misenum Cumanum Episcopos, convictos prævaricationis, quod cum eos Constantinopolim legâisset ad agenda rem Ecclesiæ contra Hæreticos, & Acacium coërcendum, non solum mandata non fecissent, sed iis contraria. Mox Acacium ipsum Petro Mongo, ac Fulloni obstinatè faventem, unà cum illis, anathemate confixit; & Fullonem quidem non modò ut invasorem Ecclesiæ Antiochenæ,

Bar. an. 484. §. 12. 16. 98. Pag. §. 3 4.